

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1939 r.

Nr 37

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 241—Opieki Społecznej z dnia 23 marca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji o uzupełniającym wykazie samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, podlegających opłacie na Fundusz Pracy	703
242—Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk	704
243—Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zawiadywaniu sumami na koszty akcji przeciwpożarowej, sposobie ich pobierania oraz dysponowania nimi i kontroli ich zużycia	705
244—Skarbu z dnia 7 kwietnia 1939 r. o cenach soli i solanki	706
245—Skarbu z dnia 13 kwietnia 1939 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe	708
246—Skarbu z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany taryfy celnej wywozowej	709
247—Skarbu z dnia 19 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych o ulgach inwestycyjnych przy tworzeniu zapasów węgla	709
248—Przemysłu i Handlu z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o uchyleniu zakazu poszukiwań górniczych na pewnych obszarach w województwie kieleckim	710

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

Poz.: 249—z dnia 25 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Szwecję dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej z dnia 12 kwietnia 1933 r., dotyczącej żeglugi powietrznej	710
---	-----

241

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji o uzupełniającym wykazie samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, podlegających opłacie na Fundusz Pracy.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849), zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Na następujące osoby, trudniące się wykonywaniem samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, rozciąga się obowiązek uiszczania na rzecz Funduszu Pracy opłaty w wysokości 1% ich opodatkowanego dochodu z pracy zawodowej:

- 1) publicyści,
- 2) mierniczowie przysięgli,
- 3) księgowi,
- 4) rzecznicy patentowi,

- 5) technicy dentyści,
- 6) pośrednicy, jako to:
 - a) pośrednicy handlowi i giełdowi (maklerzy),
 - b) pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie),
 - c) ekspedytorzy, trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich celnym w urzędach celnych towarów wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy,
 - d) inspektorzy i agenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych,
- 7) położne,
- 8) kosmetycy,

9) osoby, posiadające uprawnienia do wykonywania praktyki pielęgniarskiej,

10) masażysty.

(2) Opłacie tej nie podlegają uposażenia służbowe ani wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, otrzymywane przez osoby wskazane w ust. (1).

§ 2. Pierwszy wymiar opłaty, przewidzianej w art. 17 ustawy o Funduszu Pracy, od podle-

gającego opodatkowaniu dochodu z pracy zawodowej osób, trudniących się wykonywaniem samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, wymienionych w § 1, będzie dokonany za rok podatkowy 1939.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

242

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 6 kwietnia 1939 r.

o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk.

Na podstawie art. 28 ust. (3) i 52 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365).

§ 2. Wykonanie obowiązków, określonych w art. 28 ust. (2) pkt 1), 2) i 3) polega na:

- 1) dostarczaniu i podawaniu wody i innych środków ratowniczych do zapobieżenia rozszerzaniu się pożarów lub innych klęsk,
- 2) pracy ze sprzętem ratunkowym,
- 3) usuwaniu przedmiotów zagrożonych przez pożar lub inną klęskę,
- 4) dogaszaniu zgliszczy,
- 5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom,
- 6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych,
- 7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczeniu koniecznych środków przewoźnych dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne,
- 8) dostarczeniu pomieszczeń dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na czas niezbędny dla udzielenia tym osobom pierwszej pomocy,
- 9) przyjęciu na przechowanie mienia uszkodzowanych,
- 10) pilnowaniu mienia przed utratą lub zniszczeniem,
- 11) wykonywaniu prac koniecznych dla zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innej klęski.

§ 3. Każda osoba w gminie przebywająca, na wezwanie władz administracji ogólnej, przełożonego gminy, organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej, obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski, udzielić pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazany.

Regulamin, o którym mowa w art. 30 ust. (1), ustali, które osoby lub grupy osób oraz w jakim zakresie i w jaki sposób obowiązane są w razie pożaru lub innej klęski udzielić bez wezwania pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej.

§ 4. Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej, powinny niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej.

§ 5. Osobom, zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej, nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa lub bez zezwolenia kierownika tej akcji.

§ 6. Wykonanie obowiązku pełnienia wart dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski (art. 28 ust. (2) pkt 4)) polega na:

- 1) czuwaniu nad bezpieczeństwem mieszkańców dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski,
- 2) niezwłocznym alarmowaniu organów służby bezpieczeństwa publicznego, przełożonego gminy, sołtysa, straży pożarnych i mieszkańców o powstałym niebezpieczeństwie.

Pełniący wartę powinni zwracać uwagę na przestrzeganie przez osoby w gminie przebywające przepisów o zapobieganiu powstawania i szerzenia się pożarów i innych klęsk, a w